

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Tekst kompilowany uwzględniający wersje sandomierską i krakowską

Rękopis Biblioteki Opactwa Św. Floriana Austria (Stiftsbibliothek St. Florian), sygn. 551/XI, k. 43

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 14

[14] Si^a aliquis ducit uxorem et si vir moriatur, uxor nichil habet in suis bonis, nisi sibi dederit pro dotalitio aut vite provisione pro eius vita in iudicio banito. Nulla mulier potest vite provisionem, nec dotalitium hereditarie observare. Et se ipsa moritur, ad heredes revertitur sui mariti. Sed si maritus mulieri nichil in suis bonis dederit, in possessione bonorum sui mariti debet permanere, et pueri sibi necessaria ministrabunt, quousque in viduitate et sine marito voluerit permanere. Si vir oves habuerit, quas mulier ad suppellectilia recipiet. Et si pueri vellent mulieri dotalitium infringere, servare potest testimonio virorum ac mulierum metseptima, qui tunc presentes fuerunt. Si vir pueros habuerit, aut mulier, quicumque ex hiis exhereditate [s] fuerint, si moritur vir, hii pueri, qui in hereditate patris sunt, recipiunt bona, et non hii, qui exhereditate [s] sunt, sed hereditatem vendere non possunt absque coheredum consensu. Hii pueri, qui in potestate patris mortis tempore fuerunt, si ex hiis unus moritur, illius partem dividunt inter se equaliter, tam exhereditati, quam domestici.

^a zostawione miejsce na ozdobny inicjał S wysokości dwu wersów, zaznaczone niewielkie s

[hasła: żona, mąż, wdowa, wiano, sąd wyłożony, uposażenie, gerada, dziecko, współprzysiężnik, samosiódni, przysięga, wydzielony, dziedzictwo, spadek]